

Andrej Fursov: Vek Jokera. Šance a riziká našej doby

- CZ24 News | 19. prosince 2022

SVET: Obdobie, do ktorého sme vstúpili - nová štvrtá „doba temna“ - je úplne iné, ako pred 200 rokmi. V takýchto obdobiach sa pomery menia: malé udalosti a skupiny - a masové procesy. Konvenčná veda vychádza zo skutočnosti, že spoločnosť je rovnovážny systém. To bolo predtým. V skutočnosti odborníci na spravodajstvo, obchod, matematiku, kvantovú fyziku, seizmológiu a najmä vojenskú seizmológiu, hovoria, že „spoločnosť je nerovnovážny systém“. A keďže ide o nerovnovážny systém, najmä v obdobiach Jokerov, teda samoorganizovanej kritickosti, bezvýznamné udalosti alebo činy malej skupiny môžu mať najväčšie dôsledky.

A teraz sa pozrime na európsku históriu od roku 1453 až po súčasnosť. Nerovnovážne obdobia pripadajú na roky 1453-1648. Dátumy sú samozrejme rôzne. Genéza kapitalizmu je nerovnovážna situácia. 1789-1818, od začiatku Francúzskej revolúcie po prvý raz Rothschildovci „ohýbali“ tri európske vlády. Prvá štrukturálna kríza kapitalizmu. 1871-1919 - druhá štrukturálna kríza. A od roku 1989 sa začala tretia štrukturálna kríza, je to tiež systémová a je to aj terminálna kríza. Pozrite, 233 rokov zo 450 sú nerovnovážne situácie. A profesorsko-profánna veda ich študuje, ako keby boli v rovnováhe.

V období žolíkov sa zásadne menia pomery malých a veľkých množstiev. Hranice medzi vonkajškom a vnútrom sa stierajú. Čím je systém nevyváženejší, tým je otvorenejší. Čo znamená nevyvážený systém? Ide o systém, ktorý je buď v nestabilnom stave, alebo v ktorom nefungujú inštitúcie, ale fungujú neformálne štruktúry. Toto je Rusko. Ústavy v Rusku nikdy nefungovali. Celá zložitost ruských dejín nie je na úrovni inštitúcií. Je to na úrovni neformálnych a osobných väzieb. A v tom sú jeho klady a zápory.

Takže v takýchto situáciách začínajú rásť chaotické oscilačné pohyby. Mimochodom, sú najnebezpečnejšie pre subsystém ochrany. Predstavte si, že máme systém. A potrebujeme ho rozbiť. Kam udrieme? Mimochodom, takáto reakcia na krízovú situáciu dospela k tomu, že Mi-6 a CIA sa dohodli s tromi historickými fakultami britských univerzít, že si pre seba vyškolia historikov v odboroch, ktoré nie sú v nomenklatúre historických fakúlt. Sú to systémový historik a investigatívny historik.

Historik systémov je ten, kto by mal ukázať: „Tu je systém. Ťuknite sem, aby zomrel!“ Okamžite sa rozpadol. Alebo naopak, ťukajte dookola, aby sa postupne rozpadol. To znamená, že situácia dospela do bodu, keď špeciálne služby, dve špeciálne služby, začali školiť vlastných historikov. To znamená, že tradiční historici sú vyškolení ako špecialisti na tretí vlas v ľavej nosovej dierke.

Ak pôjdete povedzme do kníhkupectva v Londýne alebo Paríži, bude tam napríklad štúdium feminizmu. Ale nebude tam polica, napríklad „Dominantné elity“ (štúdiá elitných skupín). Mimochodom, od roku 1979 nebol v Amerike pridelený ani jeden grant na štúdium vládnucej triedy. Nič! Takže tieto oscilačné pohyby sú pre ochranný subsystém najnebezpečnejšie. Otázka. Musíme s vami „zabiť“ systém. Kde je najzraniteľnejší? kde sa sústreďujú chyby akéhokoľvek systému? Kde buchnúť a systém sa rozpadne, kam zasiahneme? Od zdravého zmyslu, subsystém ochrany: špeciálne služby a ideológia. Takto sa vysporiadali so Sovietskym zväzom. Pravda je taká, že zástancom všetkých týchto vecí bola samotná KGB. Ale nevadí! Princíp zostáva. Subsystém ochrany je najzraniteľnejším bodom každého systému. Rovnako ako imunitný systém.

Preto zakladateľ Rímskeho klubu Aurelio Peccei raz povedal: „Aby sme znížili populáciu planéty, budeme musieť buď drasticky znížiť pôrodnosť, alebo drasticky zvýšiť úmrtnosť. Navyše potrebujeme niečo, čo zasiahne imunitný systém.“

Aurelio Peccei bol taliansky ekonóm, priemyselník, prognostik a futuroológ

Takže v týchto situáciách, keď sa systém otvorí, malá skupina v tomto systéme je schopná osadiť tieto procesy a riadiť ich vo svojich vlastných záujmoch. Začína využívať silu vonkajšieho systému na riešenie vnútorných problémov. A veci sa dejú tak, že sa zotrie hranica medzi vnútornými a vonkajšími faktormi a objaví sa dvojité subjekt, ktorý tento systém začne rozbiť.

Klasikou tohto žánru je februárová revolúcia, rusko-britská téma. Klasika žánru – perestrojka. A tu to nebolo dvojité, ale trojité. Hlavná bola vnútorná ruština plus niekoľko ďalších. Inými slovami, stojíme pred situáciou, keď študujeme nerovnovážne situácie, keď je potrebná zásadne nová veda. A mimochodom, prvé kroky, teoreticky, vo vzťahu k tejto vede urobili dvaja ruskí matematici. Chrennikov (hoci žije vo Švédsku) je špecialistom v oblasti kvantových informácií. Mimochodom, v roku 2008 predpovedal krízu. Všetci sa mu smiali a on ju predpovedal rok dopredu...

Vo svojich prácach teda ukázal, že v určitom momente trh neovláda náhoda, ale – veľmi dobrý výraz – pseudonáhodné vzorce. Teda také, ktoré nekonajú samostatne, ale sú organizované určitým subjektom. Teda z pohľadu systému je to nehoda. A z pohľadu subjektu, ktorý pracuje, je to vzor. A to je zásadne nová situácia. Ďalší ruský matematik, žiaľ, ktorý zomrel mladý, Voevodsky, vyvinul vo všeobecnosti systém na rozpoznávanie pseudonáhodných sekvencií.

No a nakoniec posledná. Ďalšia vec spojená s nerovnovážnymi periódami je zvyšujúca sa

pravdepodobnosť nepravdepodobných udalostí. S každou novou udalosťou s nízkou pravdepodobnosťou sa zvyšuje pravdepodobnosť opakovania udalostí s nízkou pravdepodobnosťou. Ide o zásadne odlišnú analýzu situácie. Ak to nepochopíme, potom v kríze jednoducho prehráme s vonkajším protivníkom. Áno, a tiež aj s vnútorným.

Všetky tieto jemnosti musia byť veľmi dobre pochopené. Napríklad neskoré sovietske vedenie tomu nerozumelo. Nie je to tak dávno, čo Alexander Andreevič Prochanov napísal elegantný román – “CDL. Centrálny dom literátov”. Je to o udalostiach z augusta 1991. Je to bez metafyziky, čo je obvyklé pre Alexandra Andreeviča. Je to len jeho história. A rozpráva tam, ako letel s budúcimi organizátormi Štátneho núdzového výboru na Novú Zem. Formálne to bolo z nejakého dôvodu zaznamenané. V skutočnosti títo ľudia odleteli ďaleko z Moskvy, aby sa dohodli, ako ďalej. A tak píše, že za týmito ľuďmi bolo letectvo, armáda, KGB, no neopustil ho ten znepokojivý pocit, že títo ľudia už všetko stratili. Sú zvyknutí na priame akcie, ale nemajú takú satanskú vyspelosť ako ich oponenti v Rusku, v britskej rozviedke, v americkej rozviedke. A skutočne to tak je. Faktom ale je, že to isté bolo charakteristické aj pre našich sociálnych vedcov na konci 80. rokov, keď sa už všetko rúcalo a vnímali to po starom. To je práve obmedzenie profesorsko-profánnej vedy a teraz je to pre nás nebezpečné.

Inými slovami, vstupujeme do éry, keď tradičné formy vedomostí, aj keď sa používajú, musia byť desaťkrát prehodnotené. Vo všeobecnosti potrebujeme zásadne novú vedu, zásadne nové vedecké štruktúry, ktoré budú spájať princípy pôsobenia analytických štruktúr, špeciálnych služieb a vedeckých inštitúcií. Hovorím tomu štruktúry kognitívnej inteligencie (CIS). A v zásade tu nie je nič nemožné. Toto všetko sa dá urobiť. Navyše s malými silami. Všetko, čo je k tomu potrebné, je vôľa, záujem a motivácia.

V súčasných štruktúrach, ktoré existujú, je to nemožné. Preto som v roku 2017 odišiel z Akadémie vied a v roku 2019 z Moskovskej štátnej univerzity. A starám sa o svoje inštitúty, kde môžem pracovať s tými, s ktorými spolupracujem. Kde nepotrebujete diskutovať o niektorých problémoch s ľuďmi, ktorí tomu veľmi dobre nerozumejú. Inými slovami, potrebujeme novú vedu, nové disciplíny, nové štruktúry.

AUTOR: Andrej Fursov

[ZDROJ](#)

Překlad: armadnymagazin.sk